

Sygn. akt II S 27/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Marcin Cieślukowski (spr.)

Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Tadeusz Kielbowicz

po rozpoznaniu w sprawie **E. K.**

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

p o s t a n o w i a

I. **zwolnić skazanego od uiszczenia opłaty sądowej od skargi;**

II. **skargę skazanego oddalić.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła wniesiona przez skazanego E. K. skarga oparta na przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, że postępowanie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia wobec jego osoby toczy się od dnia 27 lutego 2013r. i w tym czasie odbyło się tylko jedno posiedzenie w sprawie. Powodem zwłoki jest oczekiwanie na jego akta osobowe. Autor skargi podkreślił, że jedynie na skutek interwencji Przewodniczącego IV Wydziału Wizytacyjnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który stwierdził przewlekłość w sprawie, wyznaczono termin kolejnego posiedzenia na dzień 2 lipca 2013r.

W związku z powyższym skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznał wskutek zaniedbania Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje:

W dniu 27 grudnia 2012r. skazany złożył w administracji Zakładu Karnego w S. wniosek o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Wniosek ten wpłynął do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 31 grudnia 2012r.

W dniu 21 stycznia 2013r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru Nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydał zarządzenie o wyznaczeniu sędziego właściwego do rozpoznania sprawy oraz zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego w S. z wnioskiem o sporządzenie opinii o skazanym i stanie jego konta (zarządzenie w tym zakresie zostało wykonane w dniu 21 stycznia 2013r.).

W dniu 13 lutego 2013r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęło pismo Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w S., w którym podniósł, że nie jest możliwe sporządzenie wyczerpującej opinii na temat skazanego, gdyż jego akta osobowe cz. B zostały przesłane w dniu 16.10.2012r. do I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu w związku z prowadzoną z powództwa skazanego sprawą przeciwko Skarbowi Państwa. Nadto Zastępca Dyrektora Zakładu Karnego w S. zadeklarował, że opinię uwzględniającą prognozę kryminologiczno – społeczną wobec skazanego nadeśle on niezwłocznie po otrzymaniu akt osobowych.

W dniu 27 lutego 2013r. odbyło się posiedzenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu w przedmiocie udzielania warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu, na którym po oświadczeniu przedstawiciela Zakładu Karnego w S., że brak jest akt osobowych części B skazanego, Sąd postanowił celem uzyskania powyższych akt, posiedzenie odroczyć na termin z urzędu. W dniu 17 kwietnia 2013r., a następnie 27 maja 2013r. w trybie ponaglenia zwrócono się ponownie o udostępnienie akt osobowych. W dniu 4 czerwca 2013r. ustalono, że akta osobowe skazanego w dalszym ciągu znajdują się w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W dniu 11 czerwca 2013r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła uzupełniona opinia o skazanym.

W dniu 2 lipca 2013r. odbyło się posiedzenie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia. Na posiedzeniu Sąd Okręgowy postanowił dopuścić dowód z opinii psychologicznej biegłej sądowej A. D. celem ustalenia aktualnych cech osobowości skazanego, jego psychospołecznych mechanizmów zachowania, skłonności do zachowań agresywnych i aspołecznych, stopnia samokontroli oraz psychologicznych aspektów popełnionego przez niego czynu, a także wskazania, czy aktualne cechy osobowości skazanego umożliwiają skazanemu prawidłową jego readaptację na wolności i przestrzeganie norm prawnych, wyznaczając na wykonanie tej czynności cztery tygodnie od dnia otrzymania zlecenia na jego przeprowadzenie. Celem powyższego, posiedzenie odroczone na termin podany z urzędu.

Po ogłoszeniu postanowienia skazany oświadczył, że cofa swój wniosek o udzielenie warunkowego zwolnienia. W związku z powyższym postępowanie zostało umorzone.

(Dowód: akta sprawy o sygn. V Kow 145/13r Sądu Okręgowego we Wrocławiu)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotowa skarga zarzucająca przewlekłość w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie udzielenia przerwy w karze pozbawienia wolności jest niezasadna. Wskazać bowiem należy, że przy ocenie, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) – należy mieć w szczególności na uwadze terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd orzekający w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter owej sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawłości, znaczenie dla strony (która wniosła skargę) rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Przyczyną stwierdzenia przewlekłości nie jest każda zwłoka, ale tylko zwłoka nieuzasadniona. Ocena czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie analizy charakteru przeprowadzanych czynności jak i stanu faktycznego sprawy. Aby rozstrzygnąć czy zwłoka w dokonaniu tej czynności jest nieuzasadniona rozważyć należy nie tylko czasokres zaniechania jej dokonania, ale także konkretne realia sprawy i jej kontekst sytuacyjny.

Analizując postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu wskazać należy, iż zastrzeżenie budzić może upływ czasu przeznaczony na oczekiwanie na przekazanie akt osobowych skazanego do administracji zakładu karnego z I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu, znajdujących się tam w związku z toczącą się sprawą z powództwa skazanego przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w W.. Nie można tracić z pola widzenia, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Wydział V Penitencjarny i Nadzoru Nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych) dostrzegł opóźnienie spowodowane oczekiwaniem na akta. Trzykrotnie zwracał się w trybie ponaglenia o nadesłanie tychże akt. Niewątpliwie podejmowanie przez Sąd skutecznie działań dyscyplinujących, które zmierzały do jak najszybszego zakończenia sprawy, sprawiło, że nie można mówić o opóźnieniu nadmiernym i rażącym. Upływ przedmiotowego okresu nie jest zatem zwłoką w rozumieniu cyt. ustawy

Jednocześnie nie można tracić z pola widzenia, że przy ocenie czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania nie można pomijać takich elementów jak - znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Już po otrzymaniu opinii o zachowaniu skazanego, na którą oczekiwano i zapadnięciu postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego psychologa, autor skargi cofnął swój wniosek o udzielenie warunkowego zwolnienia. Nie wykazał on zatem zainteresowania rozstrzygnięciem Sądu. W konsekwencji stwierdzić zatem należy, że przedmiotowe zagadnienie nie miało dla niego znaczenia. Sprawność i tempo biegu postępowania w przedmiotowej sprawie nie wpłynęło zatem na realizację interesów autora skargi. Funkcją skargi jest przede wszystkim spowodowanie nadania sprawie odpowiedniego biegu i wyegzekwowania rozpoznania sprawy przez sąd. W sytuacji, gdy skazany sam cofa wniosek o warunkowe zwolnienie, jednocześnie cel powyższej skargi unicestwia. Jego skarga na przewlekłość postępowania nie mogła zatem znaleźć akceptacji Sądu Apelacyjnego. W konsekwencji, skargę E. K. o stwierdzenie przewlekłości postępowania należało zatem oddalić.

Z uwagi na fakt, że autor skargi nie byłby w stanie ponieść kosztów opłaty od skargi, Sąd Apelacyjny zwolnił go od jej uiszczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.